

Europa-Parlamentets formand Roberta Metsola
Det Europæiske Råds møde den 20. oktober 2022

Kære kolleger

Vi mødes her igen i en tid, hvor Europas borgere – de mennesker, vi er her for at repræsentere – forventer, at vi træffer beslutninger og udviser lederskab.

De er bekymrede. De afsmittende virkninger af Ruslands angreb på den levevis, vi længe har taget for givet, betyder, at vores befolkning oplever en mangel på stabilitet i dag, føler sig mindre sikker og har mindre tro på fremtiden.

De forventer af os, at vi finder en udvej, som vil genskabe den ro i sindet, som så mange har mistet. Vi skal reagere beslutsomt – i fællesskab – og forholdsmæssigt. Tiden er inde til at tage kæmpe spring i stedet for små skridt. Det er den eneste vej frem, hvad enten det drejer sig om at tackle de stigende elpriser, de faldende gasforsyninger, den stigende inflation – som endnu ikke har toppet – eller om at reagere på den ulovlige, uberettigede og brutale russiske invasion af det suveræne Ukraine.

Pandemien har vist os, at vi er sårbare, når det gælder sundhed, og den russiske invasion har vist os, at vi er sårbare, når det gælder sikkerhed og forsvar. Svaghederne i vores energipolitik er blevet afsløret og udnyttet. Vores befolkning bliver ældre, og de globale forsyningskæder er under pres.

Vores sammenhold skal være reelt – den laveste fællesnævner må ikke være vores benchmark. Vi er nødt til at gå hurtigere frem og gå mere i dybden.

Det gælder på energiområdet: Selv om vi står bedre end for nogle få måneder siden, er vi stadig sårbare over for en relativ mangel på gas kombineret med en uelastisk efterspørgsel og den eksterne faktor, at Rusland anvender gas som et våben. Erkendelsen af, at Europa har en utilstrækkelig forsyning, utilstrækkelige lagre og en høj eksponering, har ført til panik på markederne og prisvolatilitet.

Der er nogle huller, som vi er nødt til at rette op på. Der er behov for fælles tiltag, solidaritet i gasforsyningen og oprettelse af et troværdigt indre marked for energi, hvis vi skal opbygge modstandsdygtighed i fremtiden.

Kommissionen har fremlagt en række hasteforslag. Om beskatning af ekstraordinære fortjenester, faldende efterspørgsel efter gas eller fastsættelse af et nyt benchmark for LNG. Europa-Parlamentet har hilst disse foranstaltninger velkommen, men der er samtidig en følelse af, at det kan være for lidt for vores europæiske virksomheder med nu umulige driftsomkostninger eller familier, som ikke længere har råd til at betale deres regninger.

Vi er nødt til at tænke mere langsigtet. Vi har brug for en troværdig vision for fremtidens energimarked. Der er behov for en fælles indkøbsmekanisme for gas. Kun på den måde kan vi finde en fælles udvej og undgå at overbyde hinanden, når det betyder mest. Vi er nødt til igen at se på muligheden for at afkoble elpriserne fra gaspriserne – som en ekstraordinær, midlertidig foranstaltning.

Tiderne skifter, og de kræver nye måder at gøre tingene på. Vi skal være klar. Det er ikke let, vi har alle vores indenlandske pres og realiteter, men det bør ikke være en mulighed at gå enegang. Der står alt for meget på spil. Vi er nødt til at arbejde sammen – i ægte solidaritet. Og dagens nyhed om en ny korridor for grøn energi mellem Portugal, Spanien og Frankrig er et godt eksempel på, hvordan vi kan finde fælles løsninger.

Parlamentet er fortsat parat til at levere sit bidrag – og vi kan gøre det hurtigt, som vi gjorde det i forbindelse med gaslagring tidligere i år, og som vi vil gøre med REPowerEU. Vi forstår, hvor stor en udfordring vi har med at gøre. Vi er klar. Når det gælder en langsigtet revision af vores energimarked, er Europa-Parlamentet parat til at arbejde og klar til at levere resultater.

Europa-Parlamentet er en partner og en allieret. Vi har de samme mål. Vi tjener de samme borgere. Medlemmerne af Europa-Parlamentet tager budskabet med tilbage til deres hjemlande. De kan forklare borgerne, hvad vi gør, og hvorfor det er nødvendigt. Dette er afgørende for at bevare vores sammenhold og

bekæmpe Ruslands narrativ og desinformation, som har til formål at destabilisere og splitte os.

Vi hører familiers og virksomheders bekymringer. Hurtige hasteløsninger betyder ikke, at vi omgår vores almindelige lovgivningsprocedurer. Europa-Parlamentet giver europæisk demokratisk legitimitet til de forslag, vi vedtager – Parlamentet bør derfor inddrages fuldt ud i de nye forslag, der kommer på bordet. Det er vigtigt for borgerne.

Vi kan få styr på vores regninger, og vi kan gøre det uden at opgive vores langsigtede klimamål, men vi kan kun gøre det sammen.

Stigende energipriser øger naturligvis inflationen, hvilket resulterer i en lavere disponibel indkomst for husholdninger og virksomheder. De næste, der kommer under pres, er vores banker og den finansielle sektor – med højere realkreditlån, der påvirker vores boligmarked. En tocifret inflation og hurtigt stigende renter skaber en tsunami, der ødelægger værdien af folks hjem, lønninger og nationale budgetter.

Vores økonomi kom sig fint efter pandemien takket være vores ramme for økonomisk styring og vores NextGenerationEU. Nu er vi nødt til at skabe de rette betingelser for at stimulere private investeringer og bringe EU's økonomi tilbage på en stabil vækstkurs.

Løsninger koster penge. Under pandemien skabte vi gæld, som skal tilbagebetales ved hjælp af egne indtægter – som vi ved ikke er tilstrækkelige. Når vi skal afvikle mere gæld og skaber større underskud, kræver det vækst i vores økonomier. Vækst er den eneste udvej. Det bringer mig tilbage til energi – vi er nødt til at sænke priserne for at bidrage til en tilbagevenden til en solid økonomisk vækst overalt. På den måde kan vi afbøde de sociale og økonomiske konsekvenser af de kriser, vi står over for, og fokusere på de mest sårbare.

Vores økonomi har brug for dette løft. Det er ikke kun et spørgsmål om velstand, men et spørgsmål om sikkerhed.

Det betyder også, at der igen skal ses på EU's budget. Den nye FFR er allerede stødt på mange udfordringer. Den mangler ressourcer og fleksibilitet til at reagere på kriser eller til at finansiere nye prioriteter. Vi har brug for en revision for at tilpasse den til de nye tider. Løsninger uden for budgettet eller blot en gennemgang vil ikke give folk de svar, de forventer af os.

Jeg ved, at der er en modvilje mod en genåbning. Jeg kender de politiske realiteter, men FFR skal fremtidssikres med en indbygget fleksibilitet. Lofterne bør hæves i det nødvendige omfang for at afspejle nye behov og nye prioriteter.

Vi forsøger at finde pengene til at yde humanitær bistand til Ukraine, tackle den globale fødevarekrise, håndtere naturkatastrofer og finansiere vores politiske ambitioner angående energi, forsvar og strategisk autonomi. Og det uden at medregne de flere hundrede milliarder, der er nødvendige til genopbygningen i Ukraine.

Og i stedet for at bruge vores begrænsede midler i EU-budgettet på disse prioriteter er vi nødt til at bruge dem til at tilbagebetale gælden under NextGenerationEU, fordi vi ikke er blevet enige om nye egne indtægter, og de stigende renter tvinger os til at betale langt flere penge end planlagt. Der er tale om yderligere 450 mio. EUR i 2023. Det bliver stadig vanskeligere at forklare.

Tilbagebetaling af gæld er ikke noget, vi gør efter forgodtbefindende – vi skal betale den tilbage. Hvis renterne bliver ved med at være høje, vil tilbagebetalingen af gælden under NextGenerationEU æde hele budgettets kriseberedskabskapacitet op og begynde at gøre indhug i EU-programmerne.

Og intet af dette kan gøres uden at optrappe vores hjælp til Ukraine. De problemer, vi står over for, er indbyrdes forbundne. De er forskellige sider af samme sag – næret af Ruslands aggression og ekspansionistiske teorier, der hører hjemme på de bagerste sider i vores historiebøger.

Bølgen af vilkårlige angreb rettet mod byer og civil infrastruktur i hele Ukraine er chokerende, men den skal mødes med beslutsom handling, herunder:

- øgede sanktioner
- mere militær støtte, navnlig luftforsvarssystemer, kampvogne og tunge våben
- en styrket indsats for at håndtere krigsforbrydelserne i Ukraine.

Dette er vigtigt, hvis vi skal presse på for fred – og det skal vi. Men det skal være en ægte, holdbar og varig fred. Alt for mange af de nationer, I leder, har oplevet besættelse – mange af jer på første hånd. Vi skal lære af Europas smertefulde historie og forstå, hvem det er, vi har med at gøre. Fred er vores mål. Og ægte fred kan kun komme med retfærdighed – med et tribunal, der skal se på krigsforbrydelser, gerningsmænd og oprejsning.

Vi skal være klar til at gå endnu videre. Jeg ved godt, at sanktionerne har sine kritikere – men de er nødvendige, de virker, og de skal gå endnu dybere – også over for Lukasjenko i Belarus.

Europas fremtid ligger i dets evne til at tilpasse sig hurtigt og med styrke og sammenhold. For her må vi erkende, at ethvert tegn på splittelse vil blive udnyttet og brugt mod os.

Ruslands brutale, ulovlige og uberettigede invasion af Ukraine har gjort det helt tydeligt, at vi skal tilpasse os, og at vi skal holde forsvar og sikkerhed øverst på vores dagsorden for at imødegå hybride angreb. Når Rusland uundgåeligt eskalerer i vinter, er vi nødt til at begynde at tænke på Europa som et fællesskab med yderligere 43 millioner mennesker, der sætter deres lid til os. Vi skal være klar.

Og i virkeligheden afhænger vores forsvar af Ukraine og den bistand, vi yder dem: luftforsvarssystemerne, kampvognene, den finansielle støtte, den politiske støtte.

Endelig vil jeg gerne nævne Moldova, Europas fattigste land, der er hårdt ramt af konsekvenserne af Ruslands krig mod Ukraine, både økonomisk, humanitært og energimæssigt og selv politisk. Moldova har brug for vores opmærksomhed og praktiske bistand.

Jeg ved, hvor meget I har ofret, politisk, økonomisk og militært. Jeg ved, at det ikke bliver let at bede jer om at gå videre og gøre det hurtigere. Men let har aldrig været et kriterium for handling. Det er nødvendigt. Det er afgørende, og

det er op til os at gøre noget ved det, og jeg er overbevist om, at vi kan gøre det sammen.